

den Grund, naar han dog fuldt gjorde Fyldest paa samme Maade som Lærerne i andre Fakulteter i Henseende til det videnskabelige Arbejde og Undervisningsarbejdet, der maatte kræves; men man vil allermindst kunne anføre den Betragtning, naar den Undtagelse, der er Tale om, rammer en Lærer ved det lægevidenskabelige Fakultet, hvis Kald netop udelukker ham fra den private, efter Omstændighederne indbringende Virksomhed, og det er just Tilfældet med to af Lærerpladserne ved det lægevidenskabelige Fakultet, der kunne rammes af denne Betragtning, nemlig Læreren i Anatomi og Læreren i Fysiologi; thi deres Virksomhed tillader ikke den private Praxis, som man i tidligere Tid tillagde nogen Betydning i den Henseende. Det er derfor en Ubillighed, stødende og krænkende for den Enkelte, men det er tillige en Uretfærdighed. Naar man har bevaret Lektorer i det lægevidenskabelige Fakultet, er det nemlig ikke visse Lærerpladser i visse bestemte Fag under Fakultetet, der betegnes og lønnes paa en ringere Maade, men det er de to yngste Lærere i Fakultetet; man har bevaret en Kest af den gamle Lønningsmaade, hvorefter den økonomiske Stilling ikke bestemtes ved Alders-tillæg eller Anciennet, saaledes at man rykkede op fra 8de Professor til 7de Professor o. s. v., alt efter som Ens Forgænger gik bort. Man har bevaret denne lille Kest med to Lektorer, de yngste i det lægevidenskabelige Fakultet. Derved maa man erkjende, at man tillige maa have bevaret det, at de yngste træde op i den bedre Lønningsklasse i Følge Anciennet, og altsaa i samme Dieblis, som der bliver et Professorat i Fakultetet at besætte, uden videre rykke op i Stilling som Professor. Det er den lille Erstatning, som Principet om Lønning i Følge Anciennet nødvendiggjør maa indeholde, og som derfor ikke bør berøves dem, der lide under Principet ved at stilles som yngste Lærere, som Lektorer. Men det er netop Tilfældet, at saaledes som Forslaget nu er fremkommet, er der affaaet den nuværende Lektor i Fysiologi en Oprykning i den Professorplads, som mulig bliver at besætte. Her kommer nemlig et andet Forslag, med Hensyn til hvilket der i og for sig ogsaa skyldes det andet Thing fuld Anerkjendelse for, at det har bevilget det, og det baade af Hensyn til Fagets Bigtighed og af Hensyn til den Person, som beklæder det. Der er nemlig oprettet et Professorat i Ostalmologi. Dermed er kommet et nyt Professorat, og forsaavidt det ikke havde været knyttet til en bestemt Mand, vilde Lønningsreglerne for den vedkommende Lektor i Fysiologi have medført, at det var ham, som

rykkede op i det Professorat, som skulde besættes. Dette kan nu ikke ske, fordi Professoratet er oprettet for en bestemt Mand. Der er ikke Tale om et Retshensyn, som kunde gøres gjældende ved Domstolene; det er ikke et af de gamle Professorater, hvori hans Ret til at rykke op, vilde være givet; her er Tale om et nyt Professorat, som oprettes for et bestemt Fag og med en bestemt Person for Die, men den reelle Uretfærdighed bliver uløst tilbage, og det er selvfølgelig hverken Universitetets Ønske i Almindelighed, at den skulde bibeholdes, eller særlig den Mand's Ønske, om hvis Udnævnelse til det ny oprettede Professorat i Ostalmologi der er Tale. Hvis der kun kunde raades Bod derpaa ved, at man trak denne Mand ned i et Lektorat, vilde det være uheldigt og komme i Konflikt med forskjellige ligeberettigede Interessers; men der er jo den simple og naturlige Udvei til at raade Bod paa hele Ubilligheden og Uretfærdigheden, at lade den sidste og eneste Repræsentant for de forældede Lektorater, den nuværende Lektor i Fysiologi, nyde samme Goder, som ere tillagte den anden Lektor i det lægevidenskabelige Fakultet, nemlig i Normalanatomi, at hans Plads bliver normeret som Professorat; derved vilde alle Hensyn være varetagne, enhver Ubillighedsplet paa Forslaget vilde paa dette Punkt være borte, og som sagt: Spørgsmaalet har mere principiel end finansiell Interesse; thi det er jo ikke noget meget stort Beløb, der dreier sig om. Jeg kan ikke tænke mig, jeg kan ikke forestille mig nogenjomhelst rimelig Grund til, at den Ubillighed, her er Tale om, skulde være tilfattet — det kunde ikke falde mig ind. Nei, den er fremkommet som Følge af den Wei, man er gaaet, idet man nemlig i Stedet for at udtale en bestemt Regel har taget de enkelte Pladser og de enkelte Personer og gjort dem og deres Krav Fyldest. Men netop naar det kan forudsættes, at det ikke er nogen tilfattet Ubillighed, saa kan det heller ikke frembyde nogenjomhelst Betænelighed for dette Thing at udslette den; thi jeg kan ikke tænke mig Andet, end at der, naar man faar Vinene op for, hvad Følgen er bleven, ikke vil ligge nogenjomhelst Hindring i Weien for paa dette Punkt at raade Bod paa denne Ulempe, der er fremkommet ved det andet Things Stilling. Dette vil jeg tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa.

Noten: Den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kred (Th. Nielsen) fremhævede igaar Lyssiderne ved det foreliggende Finantsloovforslag, saaledes som det er oversendt os fra Folkethinget, og jeg skal jo ikke